Samling af Afgørelser

RETTENS KENDELSE (Syvende Udvidede Afdeling)

8. februar 2024*

»EU-varemærker – indsigelsessag – intervention – procesreglementets artikel 173, stk. 1, og artikel 179 – svarskrift indgivet efter fristens udløb – procesreglementets artikel 142-145 – finder ikke anvendelse – afvisning«

I sag T-30/23,

Fly Persia IKE, Athen (Grækenland),

Ali Barmodeh, Athen,

ved advokat R. Marano,

sagsøgere,

mod

Den Europæiske Unions Kontor for Intellektuel Ejendomsret (EUIPO) ved R. Raponi, som befuldmægtiget,

sagsøgt,

den anden part i sagen for appelkammeret ved EUIPO:

Dubai Aviation Corp., Dubai (De Forenede Arabiske Emirater),

har

RETTEN (Syvende Udvidede Afdeling),

sammensat af afdelingsformanden, K. Kowalik-Bańczyk, og dommerne E. Buttigieg, G. Hesse, I. Dimitrakopoulos og B. Ricziová (refererende dommer),

justitssekretær: V. Di Bucci,

afsagt følgende

* Processprog: engelsk.

Kendelse

Faktiske omstændigheder og retsforhandlinger

1 Sagsøgerne, Fly Persia IKE og Ali Barmodeh, har med deres søgsmål i henhold til artikel 263 TEUF nedlagt påstand om annullation af afgørelsen truffet den 24. november 2022 af Fjerde Appelkammer ved Den Europæiske Unions Kontor for Intellektuel Ejendomsret (EUIPO) (sag R 1723/2021-4) (herefter »den anfægtede afgørelse«).

2 Den 13. februar 2019 indgav sagsøgerne en ansøgning om registrering af et EU-varemærke til EUIPO for følgende figurmærke

3 Det ansøgte mærke omfattede flere tjenesteydelser, der bl.a. henhører under klasse 39 i Nicearrangementet af 15. juni 1957 vedrørende international klassificering af varer og tjenesteydelser til brug ved registrering af varemærker, som revideret og ændret.

4 Den 4. juni 2019 gjorde Dubai Aviation Corp. indsigelse mod registreringen af det ansøgte varemærke for de omfattede tjenesteydelser, der henhører under klasse 39.

5 Indsigelsen var baseret på det ældre EU-varemærke, der er gengivet nedenfor, som ligeledes omfatter flere tjenesteydelser, der henhører under klasse 39.

6 De grunde, der blev anført til støtte for indsigelsen, var de grunde, der er omhandlet i artikel 8, stk. 1, litra b), og i artikel 8, stk. 5, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2017/1001 af 14. juni 2017 om EU-varemærker (EUT 2017, L 154, s. 1).

7 Den 13. august 2021 tog indsigelsesafdelingen indsigelsen delvist til følge.

8 Den 6. oktober 2021 indgav sagsøgerne en klage til EUIPO over indsigelsesafdelingens afgørelse.

9 Ved den anfægtede afgørelse afslog appelkammeret klagen.

10 Ved stævning indleveret til Rettens Justitskontor den 30. januar 2023 har sagsøgerne anlagt nærværende søgsmål med påstand om annullation af den anfægtede afgørelse. Den 13. februar 2023 blev stævningen forkyndt for Dubai Aviation Corp. i selskabets egenskab af part for appelkammeret ved en skrivelse fra Rettens Justitskontor.

11 Den 26. april 2023 indgav Dubai Aviation Corp. et dokument med overskriften »Svarskrift« til Rettens Justitskontor.

12 Retten opfordrede ved en foranstaltning med henblik på sagens tilrettelæggelse af 24. maj 2023 Dubai Aviation Corp. til at fremkomme med selskabets bemærkninger til begrundelsen for indleveringen af dokumentet med overskriften »Svarskrift« efter udløbet af den frist, der er fastsat i artikel 179 i Rettens procesreglement. Dubai Aviation Corp. svarede inden for den fastsatte frist.

13 Den 14. juni 2023 opfordrede Retten sagsøgerne og EUIPO til at fremkomme med deres bemærkninger til dokumentet med overskriften »Svarskrift« fra Dubai Aviation Corp., eftersom dette kunne kvalificeres som en anmodning om intervention.

14 Ved skrivelse af 30. juni 2023 anmodede sagsøgerne Retten om at afslå Dubai Aviation Corp.'s anmodning om intervention.

15 Ved skrivelse af 6. juli 2023 oplyste EUIPO, at kontoret ikke modsatte sig Dubai Aviation Corp.'s intervention, for så vidt som denne intervention støttede den påstand, som EUIPO havde fremsat i kontorets svarskrift.

Retlige bemærkninger

16 Ifølge ordlyden af artikel 40, stk. 2 og 4, i statutten for Den Europæiske Unions Domstol, der finder anvendelse på rettergangsmåden ved Retten i henhold til denne statuts artikel 53, stk. 1, har enhver, der godtgør at have en berettiget interesse i afgørelsen af en retstvist, bortset fra sager mellem medlemsstater, mellem EU-institutioner eller mellem medlemsstater på den ene side og EU-institutioner på den anden side, ret til at intervenere i denne retstvist. Påstande, der fremsættes i en anmodning om intervention, kan kun gå ud på at understøtte en af parternes påstande.

17 Desuden fremgår det af nævnte statuts artikel 53, stk. 2, at procesreglementet kan fravige artikel 40, stk. 4, og artikel 41 i denne statut for at tage hensyn til de særlige forhold, der gør sig gældende for sager om intellektuel ejendomsret. Til dette formål er der bl.a. blevet vedtaget særlige regler om intervenienter (jf. i denne retning kendelse af 18.3.2016, Sociedad agraria de transformación no. 9982 Montecitrus mod KHIM – Spanish Oranges (MOUNTAIN CITRUS SPAIN), T-495/15, ikke trykt i Sml., EU:T:2016:179, præmis 8 og den deri nævnte retspraksis, og af 7.12.2016, Claranet Europe mod EUIPO – Claro (claranet), T-129/16, ikke trykt i Sml., EU:T:2016:728, præmis 8).

18 Stillingen i sagen for Retten for en anden part i sagen for appelkammeret ved EUIPO end sagsøgeren for Retten reguleres således af procesreglementets artikel 173 (kendelse af 12.7.2022, Cipla Europe mod EUIPO og Glaxo Group, C-245/22 P(I), ikke trykt i Sml., EU:C:2022:549, præmis 59). Nærmere bestemt giver nævnte artikels stk. 3 andre parter i sagen for appelkammeret end sagsøgeren en processuel stilling, der svarer til hovedparternes. Denne

bestemmelse fraviger således, i medfør af artikel 53, stk. 2, i statutten for Den Europæiske Unions Domstol, denne statuts artikel 40, stk. 4, hvorefter påstande, der fremsættes i en anmodning om intervention, kun kan gå ud på at understøtte en af hovedparternes påstande. Intervenienter i henhold til procesreglementets artikel 173 kan nemlig ikke alene støtte en af hovedparternes påstande, men ligeledes fremsætte selvstændige påstande og anbringender i forhold til hovedparternes påstande og anbringender (jf. i denne retning kendelse af 5.3.2004, Boss mod KHIM – Delta Biomichania Pagatou (BOSS), T-94/02, EU:T:2004:68, præmis 17).

19 I øvrigt bemærkes, at en anden part i sagen for appelkammeret end sagsøgeren kan deltage i sagen for Retten som intervenient ved at svare på stævningen i de foreskrevne former og inden for den fastsatte frist, i henhold til procesreglementets artikel 173, stk. 1 og 2. Ved indgivelse af et processkrift inden udløbet af den for indgivelse af svarskrift fastsatte frist bliver denne part part i sagen for Retten som intervenient. Den pågældende mister sin status som intervenient for Retten, hvis vedkommende ikke svarer på stævningen i de foreskrevne former og inden for den fastsatte frist.

20 I procesreglementets artikel 179 præciseres i denne henseende, at en anden part i sagen for appelkammeret end sagsøgeren indgiver sit svarskrift inden for en frist på to måneder regnet fra stævningens forkyndelse.

21 En anden part i sagen for appelkammeret ved EUIPO end sagsøgeren for Retten, som ikke har indgivet svarskrift inden for den frist, der er fastsat med henblik herpå ved procesreglementets artikel 179, har således ikke egenskab af part for Retten og kan derfor ikke, efter udløbet af denne frist, fremsætte bemærkninger under den sag, der føres ved denne (jf. i denne retning kendelse af 12.7.2022, Cipla Europe mod EUIPO og Glaxo Group, C-245/22 P(I), ikke trykt i Sml., EU:C:2022:549, præmis 61).

22 I det foreliggende tilfælde blev stævningen forkyndt for Dubai Aviation Corp. den 13. februar 2023, og fristen for at indgive svarskrift, jf. procesreglementets artikel 173, stk. 1, udløb, i overensstemmelse med dette procesreglements artikel 179, sammenholdt med nævnte procesreglements artikel 60, den 24. april 2023 i mangel af en begrundet ansøgning om forlængelse.

23 Det må derfor konstateres, at Dubai Aviation Corp., med indleveringen af selskabets svarskrift til Rettens Justitskontor den 26. april 2023, ikke har overholdt den frist, der er fastsat til besvarelse af stævningen. Med henblik på at begrunde den for sene indgivelse af dette svarskrift har selskabet i dets svar på foranstaltningen med henblik på sagens tilrettelæggelse af 24. maj 2023 forklaret, at det nærmere bestemt støttede sig på den »almindelige« ordning om intervention, der er fastsat i procesreglementets artikel 143, hvorefter selskabet har handlet inden for fristen. Navnlig har selskabet indrømmet, at det tog fejl hvad angår den ordning og den frist, der fandt anvendelse, med indgivelsen af dets svarskrift inden for den frist, der er fastsat i den nævnte bestemmelse. Ikke desto mindre anmoder selskabet Retten om »at tage dets anmodning om intervention til følge«.

24 Ifølge sagsøgerne skal anmodningen om intervention »afvises fra realitetsbehandling«. De har gjort gældende, at Dubai Aviation Corp. for så vidt som selskabet ikke har overholdt den frist, der er fastsat for indgivelsen af svarskriftet, og ikke har godtgjort, at der foreligger ekstraordinære omstændigheder, som gør det muligt at fravige de processuelle regler, har »mistet« sin status som intervenient for Retten i overensstemmelse med procesreglementets artikel 173, stk. 2. Sagsøgerne er af den opfattelse, at selv om dokumentet med overskriften »Svarskrift« skulle

kvalificeres som en anmodning om intervention i henhold til procesreglementets artikel 143, ville en sådan anmodning ikke kunne antages til realitetsbehandling, da den omstændighed, at Dubai Aviation Corp. har været part i proceduren for EUIPO, ikke ville være tilstrækkeligt til at begrunde en ret til at intervenere i henhold til nævnte artikel.

25 EUIPO har ikke gjort indsigelse mod anmodningen om intervention for så vidt som Dubai Aviation Corp. støtter de påstande, der er fremført i EUIPO's svarskrift. EUIPO har bemærket, at eksistensen af og den manglende effektive brug af de specifikke interventionsrettigheder, der er fastsat i procesreglementets artikel 173, principielt ikke er til hinder for, at en anden part i sagen for appelkammeret end sagsøgeren anmoder om at intervenere i overensstemmelse med artikel 40 i statutten for Den Europæiske Unions Domstol og med nævnte procesreglements artikel 142-145, forudsat at de betingelser, der er fastsat med henblik herpå, er opfyldt. Ifølge EUIPO indeholder dokumentet med overskriften »Svarskrift« »udtrykkelige angivelser« hvad angår de krav, der er fastsat i procesreglementets artikel 143, stk. 2, litra a)-d), og ligeledes stiltiende angivelser hvad angår de krav, der er fastsat i dette stykkes litra e) og f). Desuden har EUIPO anført, at anmodningen om intervention ligeledes godtgør Dubai Aviation Corp.'s interesse i afgørelsen af tvisten i det foreliggende tilfælde, i overensstemmelse med samme statuts artikel 40, stk. 2.

26 For det første bemærkes, at Dubai Aviation Corp. ikke har indgivet noget processkrift inden udløbet af den frist, der er fastsat i procesreglementets artikel 173, stk. 1, sammenholdt med dette procesreglements artikel 60 og artikel 179, for indgivelse af svarskriftet, og indgav sit svarskrift efter udløbet af denne frist. Desuden har Dubai Aviation Corp. i selskabets svar på Rettens spørgsmål hverken påberåbt sig eller, a fortiori, godtgjort eksistensen af ekstraordinære omstændigheder, som ikke kunne forudses, eller force majeure som omhandlet i artikel 45 i statutten for Den Europæiske Unions Domstol.

27 Herefter er Dubai Aviation Corp. ikke blevet part i sagen for Retten som intervenient i overensstemmelse med procesreglementets artikel 173, stk. 1 og 2.

28 For det andet må det undersøges, om Dubai Aviation Corp. kan få tilladelse til at intervenere på grundlag af procesreglementets artikel 142-145.

29 I denne henseende bemærkes, at procesreglementets artikel 142-145 fastsætter reglerne vedrørende fremsættelse af anmodninger om intervention til Retten og om undersøgelse af disse. Ifølge nævnte procesreglements artikel 143, stk. 1, skal anmodninger om intervention fremsættes inden for en frist på seks uger fra offentliggørelsen af meddelelsen i *Den Europæiske Unions Tidende* om den tilknyttede stævning. Nævnte bestemmelser indgår i tredje afsnit vedrørende direkte søgsmål.

30 Ifølge procesreglementets artikel 191 finder tredje afsnits bestemmelser desuden, uanset de særlige bestemmelser i dette procesreglements fjerde afsnit vedrørende sager om intellektuel ejendomsret, anvendelse på de sager, der er omhandlet i fjerde afsnit. Med andre ord forholder det sig således, at hvis procesreglementets fjerde afsnit vedrørende sager om intellektuel ejendomsret fastsætter specifikke processuelle regler, finder de almindelige bestemmelser i tredje afsnit ikke anvendelse. Denne bestemmelse er derfor et udtryk for princippet lex specialis derogat legi generali.

31 Det følger heraf, at for så vidt som procesreglementets fjerde afsnit fastsætter specifikke regler vedrørende en anden part i sagen for appelkammeret end sagsøgerens intervention for Retten, finder nævnte procesreglements artikel 142-145 ikke anvendelse på denne part.

32 Følgelig er det udelukket, at Dubai Aviation Corp. efter at have mistet muligheden for at blive part i sagen for Retten som intervenient i overensstemmelse med bestemmelserne i procesreglementets artikel 173 kan få tilladelse til at intervenere i henhold til bestemmelserne i procesreglementets artikel 142-145 og således nyde godt af den frist, der er fastsat i dette procesreglements artikel 143, stk. 1.

33 Denne betragtning understøttes af den begrundelse, som ledsagede udkastet til ændringer til procesreglementet af 22. september 1994 med henblik på at tilpasse dette procesreglement til de særlige forhold i de nye varemærketvister. I denne begrundelse præciserede Retten, at parterne i sagen for appelkammeret var underlagt en »særlig ordning«, som var forskellig fra den interventionsordning, der var fastsat i de almindelige bestemmelser, som medlemsstater, institutioner og andre tredjemænd, der har en interesse i løsningen af tvisten, var omfattet af.

34 Henset til det ovenstående må det konkluderes, at procesreglementets artikel 142-145 ikke finder anvendelse i det foreliggende tilfælde, og at Dubai Aviation Corp., henset til dette procesreglements artikel 173, stk. 1 og 2, ikke er blevet part i proceduren i den foreliggende sag.

Sagsomkostninger

35 For det første følger det af procesreglementets artikel 173, stk. 2, at den anden part i sagen for appelkammeret end sagsøgeren bærer sine egne omkostninger, hvis vedkommende ikke svarer på stævningen i de foreskrevne former og inden for den fastsatte frist. I det foreliggende tilfælde bærer Dubai Aviation Corp., eftersom selskabet ikke har svaret på stævningen i de foreskrevne former og inden for den fastsatte frist, sine egne omkostninger, der er forbundet med de procesdokumenter, selskabet har indgivet.

36 For det andet pålægges det, i henhold til procesreglementets artikel 134, stk. 1, der finder anvendelse i det foreliggende tilfælde i henhold til dette procesreglements artikel 191, den tabende part at betale sagsomkostningerne, hvis der er nedlagt påstand herom.

37 I det foreliggende tilfælde pålægges det for det første Dubai Aviation Corp., der har tabt sagen, at bære sine egne omkostninger og at betale de omkostninger, som sagsøgerne har afholdt i forbindelse med interventionen, i overensstemmelse med sidstnævntes påstande.

38 For det andet pålægges det EUIPO, der ikke har nedlagt påstand om, at Dubai Aviation Corp. betaler sagsomkostningerne, at bære sine egne omkostninger i forbindelse med interventionen.

På grundlag af disse præmisser

udtaler og bestemmer

RETTEN (Syvende Udvidede Afdeling):

1) Dubai Aviation Corp. gives ikke tilladelse til at deltage i proceduren i sag T-30/23 som intervenient.

2) **Dubai Aviation Corp. bærer sine egne omkostninger og betaler de omkostninger, der er afholdt af Fly Persia IKE og af Ali Barmodeh i forbindelse med interventionen.**

3) **Den Europæiske Unions Kontor for Intellektuel Ejendomsret (EUIPO) bærer sine egne omkostninger i forbindelse med interventionen.**

Således bestemt i Luxembourg den 8. februar 2024.

V. Di Bucci
Justitssekretær

K. Kowalik-Bańczyk
Afdelingsformand